
rege a forrásról

UTASI MÁRIA

Anyám arca szentek arca
fekete keretben fehér viola
Jaj miért haltál meg Kiss Máthé Júlia

Elhagyom én el
a forrásokat
pedig zengőn-fuvolás
valahány
vize friss
bőven zúduló
hegyi koszorú
elhagyom én
elhagyom mégis
a fecskét őrzöm csak
valahol a kabátom alatt
inkább a képét
ahogy repül toronyiránt
főlborzolt tollal
gőrcsbe meredt ujjakkal
mindig toronyiránt

Ne sirass anyám
Véres a koronám
Szívemben dárda
Hétőles mázsa

Ne sirass anyám
Tővis a koronám
Fekete gyászom
Tüzes a nászom

Ne sirass anyám
Hajnal a koronám
Reményem a tél
Havával beszél

Jaj fiam rosszat álmodtam
az éjjel díszítve a házunk
feketével
közepében aranytulipán
apád kötényében
csupa fehér gomba
szalad kalapjára
öt pengőt adott a tanító úr
ezt a gyereket taníttatni kell

Anyám arca szentek arca
fekete keretben fehér viola
Jaj miért haltál meg Kiss Máthé Júlia

Virágok lepkeraja
nyílnak a papszeri cseresznyefák
fölmászom a legmagasabbikra
látom a héttornyú templomot
mint hét karcsú gyertyaszál
behunyom a szemem
anyám kapál kapál... félek
az Istennel beszélek
uram add hogy elmehessek
látom héttornyú templomod
látni szeretném a szenteket is
szemtől szembe
az eltemetett Krisztust
a kővel zárt sírt
s gyászoló kórusod
látom nagy vagy
uram add hogy elmehessek

Jaj fiam rosszat álmodtam az éjjel
Díszítve a házunk feketével

Megint az adószedők
mindenünket elvitték már
a göndör szőrű fehér kismalacot
nem adom
coki hol vagy
máskor a hívásra a lábamhoz hever
most kést döfnek belé
öt pengőt adott a tanító úr
ezt a gyereket taníttatni kell

Jaj miért haltál meg Kiss Máthé Júlia
a temetőben ecetfák sora
Anyám arca fekete keretben fehér viola